

[Frode Jakobsen.]

ledes ligger det, når vi kommer ud til dem, som har valgt os. Hvis de socialdemokratiske ledere, de konservatives, de radikales og venstres ledere havde deres flertal bag ved sig, så havde de ingen grund til at være nervøse — og det ved jeg at de er.

Det er en bemærkelsesværdig forskydning ned gennem pyramiden. Jeg håber ikke, befolkningen slutter, at det er, fordi folk er klogere og klogere des nærmere toppen, for helt bortset fra denne sag ville en sådan indstilling være døden for demokratiet. Jeg appellerer til de mange, der bærer pyramiden: stol på jer selv. Det er det, der hedder demokrati.

Der er nogle, der siger, at sagen er for kompliceret for folket. Det er åndshovmod. Det er ikke detaljer, det drejer sig om nu, det er en vurdering af værdier, og over for det er eksperter ikke mere værd end edb-maskiner. Det, der skal til nu, det er en politisk bedømmelse og derefter en politisk beslutning, og her er der ingen, jeg tror mere på end på det danske folk.

Socialdemokratiske modstandere af EF vil altid lægge det åbent frem, det, som vi mener taler for, og det som vi mener taler imod. Noget andet er ikke ærligt. Vi vil ikke bestride, at på kort sigt betyder tilslutning økonomiske fordele, en lettelse af vor handelsbalance, men valutavanskeligheder vil der være såvel indenfor som udenfor. Dernæst drejer det sig netop om kort sigt. For det tredje er der megen usikkerhed med hensyn til de beregninger. Eksperter, som efter min mening kan være lige gode, kommer til de modsatte resultater. Endelig er det noget meget småt, det drejer sig om. En forskel i stigningstakt så ringe, at det kan dreje sig måske om 1 eller 2 procent eller mindre.

Derfor må vi spørge: hvad er det, som vi ville have solgt for de penge? Efter vor opfattelse er det vigtige dele af vort folkestyre, vigtige dele af vor udenrigspolitiske handlemåde og lidt efter lidt også dele af vore indre styringsmuligheder med henblik på at sørge for så retfærdig en fordeling her i vort eget land som muligt. Endelig ville vi splitte Norden.

Det er demokratiske lande alle sammen, siger man. EF er så i hvert fald et demokrati uden parlament. Man vil udvikle det par-

lament, er der nogle der siger. Ja men det er da i et sådant parlament, at Danmark først for alvor ville drukne, blive til 2 pct. Nej, problemet er uløseligt, for sandt demokrati er kun muligt inden for et folk, ikke inden for et mægtigt opstøbet kunstprodukt som EF.

Udenrigspolitisk skal vi tale med én stemme. Det er ikke bare et slagord, det er noget, som Danmark har måttet skrive under på. Jeg taler som internationalist. Jeg tror, at en tilslutning ikke vil åbne, men vil lukke dørene.

Og så det nordiske. Hvis intet nordisk land bliver medlem af EF, så vil der opstå ikke bare en følelsesmæssigt, men en politisk, en økonomisk interesse i at stå sammen for at hævde os over for den øvrige verden. Det tror jeg på at vi kan. Hvorfor? Vi er små og svage, men fordi vi står hinanden så nær, kan vi, hvis det er os, som skal tale med én stemme, gøre det, uden at tonen bliver falsk. Modsat hvis vi skal synge med i stormagternes kor. Norge har slået fast, at det ikke vil træde ind i EF som det eneste nordiske land. Danmark burde have gjort det samme. Men Norges beslutning betyder, at nu er hele byrden lagt på vore skuldre: vi må sørge for, at Norden ikke splittes.

Men den noget langsommere økonomiske vækst, vil det ikke, som det er blevet sagt, blive de fattige, der kommer til at betale den? Jeg mener nej, for udenfor vil vi beholde den økonomiske styring selv, og en smule langsommere stigningstakt kan for de dårligt stillede mere end opvejes ved, at det bliver os selv, der bestemmer den sociale fordeling.

Det er naivt at tro, at alt taler for eller at alt taler imod i en sådan sag. Vi har vejet, vi socialdemokrater mod EF. Vi er ikke i tvivl om, hvad der er stærkest. Vi ønsker, at også vore børns generation skal bestemme, hvad der skal være Danmarks måde at indrette sig på, hvem Danmark skal knytte sig til. Det er hele folkets sag, og vi lægger den nu i de rigtige hænder, i folkets hænder. Vi gør det med en opfordring til at sige nej.

Overgaard Nielsen: Når man tænker tilbage på den marathondebat, dette høje ting har været igennem i de sidste dage, så står der ét indtryk uantastet tilbage: alle er enige om, at afgørelsen om Danmarks med-